

Jézus ezt a példabeszédét az akkori világképbe helyezi. A nevenincs gazdag ember (típust jelöl inkább, mint konkrét személyt) feltekint a pokolból Lázárra (akit személyesen ismert), s akinek neve „Isten megsegít”-et jelent. Lent és fent. A gonoszok lent, a jók fent, Ábrahám kebelén, ahogy akkoriban ezt gondolták.

A koldust észre nem vevő gazdag még szorult helyzetében is szolgának (húsítse nyelvemet), vagy küldöncnek (vigyen hírt a testvéreimnek) szeretné Lázárt.

Nem tudjuk Lázár miért került a mennyországba, mert az a tény, hogy valaki koldus, még nem érdem. Ha átkozta volna sorsát és minden körülötte élőt, akkor feltehetően együtt üldögélt volna odalent az önző gazdaggal. A mostoha evilági sors nem hoz automatikusan üdvösséget és fordítva (bár ez a példabeszéd mintha ezt sugallná). Ha viszont neve szerint szelíden, Istenben bízva viselte bánaságát és bőrbetegségét (ilyesmire utal az eredeti szöveg), akkor érthetőnek tűnik mennyei sorsa.

Az egész történet sok kérdést vet fel bennünk: pl. ha a szakadékon át lehet látni, akkor hogyan lehet valaki boldog a mennyben, ha látja a pokolbéliak – akár családtagjai – szenvedését? Azért kell jónak lenni, hogy üdvözüljek? Ez nem inkább üzlet, mint szeretetkapcsolat? Elég a feleslegből, a maradékból adni? Tényleg átjárhatatlan a szakadék pokol és menny között? Biztosan vannak a pokolban (ha már mi ember létünkre is számtalan mentséget tudunk felhozni „gonosz” embertársaink mellett)? Stb.

De mivel a fenti kérdéseket átutaltuk az odaát tisztázandók közé, ezért nézzük, hogy mire taníthat ez a példabeszéd minket itt és most!

Addig kell törődnünk a körülöttünk élők ínségével, valamint a mieink üdvösségével, amíg idő adatik. A maradék odaadása nekünk is nehezen megy, ha csak körülnézünk a lakásainkban, annyi felesleges, másoknak talán még fontos holmit találunk, hogy ez csak költözéskor, vagy halálesetkor derül ki igazán. Az osztozás, a vigasztalás, a nyitott szemmel járás egyértelmű kötelességünk. Ugyanakkor vegyük észre azt a rengeteg apró kedvességet is, amellyel Isten és a körülöttünk élők naponta elhalmoznak bennünket!

Istenünk! Szeretnénk hozzád jutni, színről színre látni, örökké tevékeny boldogságban (csak nem unalmas az öröklét!) élni Veled! Kérünk, adj annyi világosságot, tenni akarást és kitartást, ami ahhoz kell, hogy méltó követeid legyünk, s ne hozzunk szégyent nevedre. Amen.

Gyurgyóka közösség, Pécs